

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 10C/251/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111230388
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Singerová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2019:4111230388.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou JUDr. Zuzanou Singerovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, IČO:35724803, Bratislava, zastúpený advokátskou kanceláriou: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36613843, proti žalovanému: H. B., narodený XX.X.XXXX, trvalo bytom V. XXX/X, X., o zaplatenie 15068,47 eur s príslušenstvom a o nároku na náhradu trov konania o žalobe proti pôvodne žalovanému 1/, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 15068,47 eur s úrokom z omeškania 9,50 % ročne z 15068,47 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

III. Žalobcovi a pôvodne žalovanému 1/ sa náhrada trov konania o žalobe proti pôvodne žalovanému 1 nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenou súdu 12.10.2011 požadoval, aby súd rozhodol, že H. Z., ktorý bol pôvodne žalovaný ako žalovaný 1/ a H. B., ktorý bol pôvodne žalovaný 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť mu 15 068,47 eur s úrokom z omeškania 9,50 % ročne. Žalobu odôvodnil tým, že pôvodne žalovaný 1/ na presne nezistenej čerpacej stanici v okolí mesta V. uzatvoril kúpnu a leasingovú zmluvu LZF 04/005/032 s OTP Laesing, a.s. (teraz Creditum Slovakia, a.s) ako leasingovým prenajímateľom, ktorej predmetom bolo osobné motorové vozidlo zn. Peugeot 307, 2,0 HDi, modrá metalíza. Pri podpise zmluvy predložil nepravdivé potvrdenie o zamestnaní a výške príjmu, ktoré mu zabezpečil pôvodne žalovaný 2/. Pri podpise zmluvy podpísal tiež preberací protokol, ktorým potvrdil prevzatie vozidla, ktoré následne odovzdal pôvodne žalovanému 2/. Postupcovi ani jeden z nich neuhradil ani jednu z dohodnutých mesačných splátok a po odstúpení postupcu od zmluvy predmet leasingu nevrátili, čím sa na škodu cudzieho majetku obohatili tým, že uviedli iného do omylu a spôsobili tak na cudzom majetku škodu. Uvedené skutočnosti vyšli najavo v konaní vednom na Okresnom súde Nitra sp. zn. 1T/121/2066 a tiež v odvolacom konaní Krajským súdom v Nitre sp. zn. 6To/33/2010, kde krajský súd skonštatoval, že žalovaný svojim konaním spôsobil postupcovi škodu najmenej 15 953 eur. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok z 19.12.2007 uzavretej medzi postupcom a ním ako postupníkom bola na neho postúpená pohľadávka 15 068,47 eur. Poukázal na § 420 Občianskeho zákonníka. Pripojil rozsudok Okresného súdu Nitra z 13.1.2010 sp.zn.1T/121/2006-396, rozsudok Krajského súdu v Nitre z 12.10.2010 sp.zn.6To/33/2010-479, kúpnu a leasingovú zmluvu z 12.2.2004 č. 04005032, obchodné podmienky OTP leasing a.s. účinné od 12.2.2004, preberací protokol z 12.2.2004, žiadosť o financovanie formou finančného leasingu z 12.2.2004, zmluvu o postúpení pohľadávok z 19.12.2007 a prílohu k nej.

2. Žalobca písomným podaním na výzvu súdu uviedol, že škoda pozostáva z nezaplateného spracovateľského poriadku 412,39 eur, dlžných splátok ku dňu ukončenia zmluvy 3142,14 eur a zostatkovej hodnoty istiny predmetu leasingu s DPH 13701,59 eur. Celková škoda, ktorá vznikla postupcovi spoločnosti Creditu a.s. konaním žalovaných predstavuje 17256,11 eur. Pretože postúpená bola iba pohľadávka 15068,47 eur s prísl. požaduje iba zaplatenie len túto sumu. Poukázal na to, že pôvodne žalovaný 1/ pohľadávku uznal v odpore z 2.2.2012. Pripojil vyúčtovanie z 29.7.2005, prílohu leasingovej zmluvy, kartu odpisovania hmotného investičného majetku.

3. Pôvodne žalovaný 1/ sa k žalobe nevyjadril a nevyjadril sa k nej ani jeho procesný opatrovník, ktorého mu súd ustanovil. Pôvodne žalovaný 2/ po doručení žaloby vo svojom písomnom vyjadrení z 9.11.2016, ktoré bolo doručené súdu 11.11.2016 písomne uznal svoj záväzok.

4. Súd nariadil pojednávanie na 30.11.2016, ktoré sa nekonalo z dôvodu v budove súdu bola nahlásená bomba. Pôvodne žalovaný 2/ sa z neúčasti na tomto pojednávaní ospravedlnil podaním z 6.11.2016, ktoré bolo súdu doručené 11.11.2016, v ktorom uznal nárok žalobcu v plnom rozsahu s tým, že ho nespochybňuje.

5. Súd následne ustanovil uznesením z 18.1.2016 č.k. 10C/251/2015-180 pôvodne žalovanému 1/ procesného opatrovníka, pretože nemohol pred súdom samostatne konať.

6. Súd nariadil ďalšie pojednávanie na 20.2.2017, kde právny zástupca žalobcu uviedol, že na podanej žalobe trvá, pretože bolo preukázané, že mu protiprávnym konaním žalovaných bola spôsobená škoda, príčinná súvislosť a jej výška. Mal za to, že nárok nie je premlčaný, pretože škoda bola riadne uplatnená v trestnom konaní, v dôsledku čoho prišlo k pretrhnutiu plynutia premlčacej doby. Prejednávaný nárok nevyplyva zo spotrebiteľskej zmluvy, keďže ide o nárok na náhradu škody a preto súd nemôže postupovať podľa § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa a prihliadať na premlčanie ex offa, pretože ani jeden zo žalovaných námietku premlčania nevzniesol. Okrem toho pôvodne žalovaný 1/ dlh uznal a tak prišlo k pretrhnutiu plynutia premlčacej doby. Predložil uznanie dlhu z 2.2.2012 k platobnému rozkazu sp. zn, 9Ro/322/2011 vyhotovené JUDr. Y. H., plnomocenstvo z 1.2.2012 udelené pôvodne žalovaným 1/ JUDr. Y. H. a odpoveď žalobcu z 17.2.2012 adresovanú JUDr. Y. H.. Súd pojednával bez prítomnosti procesného opatrovníka pôvodne žalovaného 1/ a pôvodne žalovaného 2/, ktorí mali predvolanie o odročenie pojednávania nežiadali.

7. Právny zástupca žalobcu v písomnom vyjadrení z 23.2.2017 uviedol, že žalovaní boli právoplatne uznaní za vinných zo spáchania pokračovacieho trestného činu podvodu spolupáchatelstvom, zmluva, ktorá bola uzavretá medzi postupcom a pôvodne žalovaným 1/ je preto absolútne neplatná, žalovaný 1/ preto nikdy nebol spotrebiteľom a postupca dodávateľom a na tento vzťah nie je možné aplikovať § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom námietku premlčania nevzniesol ani jeden zo žalovaných. Nárok však ani nie je premlčaný, pretože škoda bola spôsobená úmyselným protiprávnym konaním a 10 ročná objektívna premlčacia doba začala plynúť od "uzavretia" zmluvy t.j. od 12.2.2004 a 2 ročná subjektívna premlčacia doba začala plynúť až 7.12.2010, kedy sa z doručeného rozsudku krajského súdu dozvedel o škode a kto za ňu zodpovedá, pričom svoj nárok si žalobou na súde uplatnil 5.10.2011. Okrem toho postupca svoj nárok riadne uplatnil v trestnom konaní a preto objektívna premlčacia doba prestala plynúť a pôvodne žalovaný 1/ dlh uznal a preto prišlo k pretrhnutiu plynutia 10 ročnej premlčacej doby a začatiu plynutia novej.

8. Súd nariadil ďalšie pojednávanie na 15.3.2017, na ktorom sa právny zástupca žalobcu trval na podanej žalobe a pridržal sa písomného vyjadrenia z 24.11.2016. Súd pojednával bez prítomnosti procesného opatrovníka pôvodne žalovaného 1/ a pôvodne žalovaného 2/, ktorí o odročenie pojednávania nežiadali.

9. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu, oboznámil sa s listinnými dôkazmi, ktoré predložil žalobca a boli žalovaným doručené a ich obsah nespochybnil a vykonal dokazovanie ostatnými listinnými dôkazmi. Súd mal za preukázané, že kúpna a leasingová zmluva a zmluva o zabezpečení financovania leasingu, ktoré veriteľ uzavrel s pôvodne žalovaným 1/ sú spotrebiteľskými zmluvami, pretože z ich obsahu je zrejmé, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a pôvodne žalovaný 1/ ich obsah podstatným spôsobom neovplyvňoval s poukazom na § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa a pretože veriteľ pri ich uzatváraní konal ako dodávateľ a pôvodne žalovaný 1/ ako spotrebiteľ s poukazom na § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinným

od 1.1.2008, ktorým ustanovením sa podľa § 879f ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka spravuje aj tento právny vzťah. Súd mal za preukázané, že pôvodne žalovaný 1/ sa pri uzatváraní kúpnej a leasingovej zmluvy dopustil spoločným konaním s pôvodne žalovaným 2/ trestného činu podvodu, za ktorý boli obaja pôvodne žalovaní právoplatne odsúdení, ktorým rozhodnutím je súd podľa § 193 veta tretia CSP viazaný. Súd mal za preukázané, že táto zmluva je z uvedeného dôvodu relatívne neplatná podľa § 49a Občianskeho zákonníka, ktorej neplatnosti sa žalobca podľa § 40a Občianskeho zákonníka dovolal a preto na ňu súd prihladol. Súd mal za preukázané, že boli preukázané všetky predpoklady vzniku zodpovednosti pôvodne žalovaných 1/ a 2/ za škodu podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože svojim protiprávnym konaním porušili zákony Slovenskej republiky, veriteľovi tým vznikla majetková škoda, ktorá je v príčinnej súvislosti s týmto protiprávnym konaním a bolo preukázané aj zavinenie žalovaných. Pôvodne žalovaní 1/ a 2/ by preto boli podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka v zásade povinní nahraďiť veriteľovi skutočnú škodu 15401,98 eur, pretože im poskytol osobné motorové vozidlo v hodnote 19252,48 eur (580000 Sk), za ktoré mu zaplatili 3850,49 eur (116000 Sk), pričom žalobca žalobou požaduje od nich iba zaplatenie 15068,47 eur. Súd mal za preukázané, že na žalobcu bola písomnou zmluvou postúpená podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka pohľadávka, čo bolo pôvodne žalovaným 1/ a 2/ oznámené najneskôr s doručením žaloby podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd mal však za to, že postúpená bola iba pohľadávka proti pôvodne žalovanému 1/ a preto nemal za preukázanú pasívnu vecnú legitímáciu pôvodne žalovaného 2/ v konaní a ani jeho písomné uznanie dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka nepovažoval za účinné. Z písomného uznania dlhu pôvodne žalovaného 1/ mal súd za preukázané, že uznáva iba dlh vo výške polovice a rozsahu splnomocnenia nebolo preukázané, že by bol zástupca splnomocnený aj na takéto úkony podľa § 31 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd mal za preukázané, že škoda vznikla veriteľovi 12.2.2004, kedy bola uzavretá kúpna a leasingová zmluva. Veriteľ si škodu podľa § 101 Občianskeho zákonníka uplatnil 19.10.2004, ale nie riadne, pretože nebolo zrejmé, od koho, z akých dôvodov a v akej výške si nárok na náhradu škody uplatňuje. Veriteľ a ani žalobca v začatom konaní riadne nepokračovali, pretože nepredložili zmluvu o postúpení pohľadávok, nezúčastňovali sa súdnych pojednávaní a vytykané nedostatky ani po rozhodnutí súdu prvej inštancie v trestnej veci do rozhodnutia odvolacieho súdu nespresnili a teda k pretrhnutiu premičacej doby podľa § 112 Občianskeho zákonníka neprišlo. Pretože veriteľ sa o škode a o tom kto za ňu zodpovedná dozvedel 19.10.2004, mohol si uplatniť svoj nárok na jej náhradu žalobou na súde na druhý deň. Žalobca si však nárok uplatnil civilnou žalobou podanou na súde až 12.10.2011, teda po márnom uplynutí subjektívnej premičacej doby dvoch rokov podľa § 106 odsek 1 Občianskeho zákonníka, bez ohľadu na to, že mu objektívna desaťročná premičacia doba ešte neuplynula. Súd na uplynutie premičacej doby prihladol zo zákona podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., pretože mal za to, že nárok na náhradu škody voči pôvodne žalovanému 1/ vyplýva zo spotrebiteľského vzťahu, napriek tomu, že bol posúdený súdom ako neplatný. Pretože nemohol premičané právo podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka v súdom konaní žalobcovi priznať, súd žalobu v poradí prvým rozsudkom z 15.marca 2017 č.k. 10Csp/251/2015-205 zamietol a žalovaným 1/ a 2/ nepriznal náhradu trov konania, pretože hoci boli úspešní, trovy konania im nevznikli.

10. Žalobca podal proti rozsudku odvolanie, v ktorom namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, zmluva uzavretá medzi postupom a pôvodne žalovaným 1/ nebola relatívne, ale absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka a keby aj bola relatívne neplatná, neplatnosti sa dovolal. Pôvodne žalovaný 1/ preto nikdy nebol spotrebiteľom a postupca dodávateľom a keďže súd nerozhodoval o nároku vyplývajúcom zo spotrebiteľskej zmluvy bola aplikácia § 5b zákona č.250/2007 Z.z. vylúčená, pričom namietal aj postup súdu, ktorý konštatoval neplatnosť zmluva a potom z nej odvodzoval vzťah medzi stranami. Nárok okrem tohto nie je premičaný, pretože 10 ročná premičacia doba začala plynúť od udalosti, ktorou škoda vznikla a subjektívna 2 ročná premičacia doba začala plynúť 7.12.2010, kedy sa o škode a o tom kto za ňu zodpovedá dozvedel. Namietal, že súd bez odôvodnenia začal premičaciu dobu počítat' od 19.10.2004, kedy mohol mať vedomosť o škode, ale nie o tom kto za ňu zodpovedá. Namietal, že súd nesprávne odvodzoval pasívnu vecnú legitímáciu žalovaných od zmluvy o postúpení pohľadávok, pričom on si uplatňoval nárok na náhradu škody titulom neplatnosti zmluvy a smeruje proti tomu, kto ju zavinił.

11. Pôvodne žalovaný 1/ zomrel 11.4.2017 a pretože dedičské konanie po ňom bolo uznesením Okresného súdu Nitra z 12.9.2017 č.k.18D/110/2017-18 pre nedostatok majetku zastavené, súd uznesením z 11.12.2017 č.k. 10C/251/2015-234 konanie proti nemu zastavil.

12. Pôvodne žalovaný 2/ sa k podanému odvolaniu nevyjadřil.

13. Odvolací súd uznesením z 31.1.2019 č.k.15Co/8/2018-247 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pretože súd prvej inštancie sa nevysporiadal s argumentáciou žalobcu a s tým, že žalovaný (pôvodne žalovaný 2/) uznal pohľadávku, pričom neuviedol žiadnu argumentáciu ohľadom premlčania vo vzťahu k tomuto uznaniu a nedostatočne sa vysporiadal s odôvodnením ohľadom začatia plynutia premlčacej lehoty a vo vzťahu k tomu, že bola konštatovaná neplatnosť zmluvy, nemôže sa odvolávať na § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., o ktorom Ústavný súd SR nálezom z 5.2.2018 sp. zn. PL.ÚS 11/2016, vyhláseným v Zbierke zákonov 27.9.2018 vyslovil, že nie je v súlade s Ústavou SR. Uložil súdu vec opätovne prejednať, v potrebnom rozsahu vykonať dokazovanie a prihladiť na úpravu predpisov týkajúcich sa práva na ochranu spotrebiteľa, opätovne rozhodnúť a v rozhodnutí sa vysporiadať aj s námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní.

14. Súd nariadil pojednávanie na 15.7.2019, na ktoré predvolal právneho zástupcu žalobcu, ktorý sa dostavil a žalovaného, ktorý sa nedostavil. Pretože žalovaný mal predvolanie na pojednávanie doručené a o odročenie pojednávania nežiadal, súd pojednával bez jeho prítomnosti. Právny zástupca žalobcu trval na podanej žalobe, navrhol rozhodnúť rozsudkom pre uznanie, resp. pre zmeškanie, trval na tom, že zmluva bola po vyúčtovaní a postúpení pohľadávky vyhodnotená ako absolútne neplatná, pre jej rozpor s dobrými mravmi a podvodným konaním, ku ktorému prišlo pri vystavení potvrdenia o zamestnaní a výške príjmu. Nevedel sa vyjadriť k tomu, prečo nie je táto časť zmluvy vyplnená, či to bolo pre postupcu rozhodujúce, či vedel 19.10.2010 keď si uplatňoval nárok na náhradu škody, v akej výške a proti komu mu vznikla a či bol žalobcovi doručený rozsudok odvolacieho súdu. Neplatnosti sa dovolal 23.2.2017.

15. Súd opäť posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu a vykonal dokazovanie oboznámením obsahu všetkých listinných dôkazov, ktoré predložil žalobca a za preukázané považoval nasledovné skutočnosti.

16. Zo žiadosti o financovanie formou leasingu z 12.2.2004 vyplýva, že pôvodne žalovaný 1/ ako žiadateľ požiadal OTP Leasing a.s. Bratislava o financovanie osobného motorového vozidla Peugeot 307 2,0 HDI, ktorého cena bola 19252,47 eur (580 000 Sk), s výškou prvej splátky 4489,55 eur (116 000 Sk), mesačných splátok 628,41 eur (18 931,40 Sk) a dobou splácania 36 mesiacov, ktorá bola schválená obchodným zástupcom, pričom časť o výške príjmu žiadateľa nebola vyplnená. Z kúpnej a leasingovej zmluvy č. 04/005/032 vyplýva, že OTP Leasing a.s. Bratislava ako prenajímateľ a pôvodne žalovaný 1/ ako nájomca uzavreli 12.2.2004 zmluvu predmetom ktorej bol leasing vozidla zn. Peugeot 307 2,0 HDI v hodnote 580 000 Sk, za ktoré zaplatil 116 000 Sk. Súčasťou zmluvy je príloha a Všeobecné obchodné podmienky. Príloha je podpísaná veriteľom, ale nie pôvodne žalovaným 1/ a nie je v nej uvedený dátum. Všeobecné obchodné podmienky boli podpísané 12.2.2004 veriteľom aj pôvodne žalovaným 1/. Z preberacieho protokolu vyplýva, že pôvodne žalovaný 1/ vozidlo prebral 12.2.2004. Z vyúčtovania pri predčasnom ukončení leasingovej zmluvy z 29.7.2005 vyplýva, že veriteľ leasingovú zmluvu predčasne ukončil podľa obchodných podmienok z dôvodu trestného oznámenia a vyúčtoval pôvodne žalovanému 1/ spracovateľský poriadok 412,39 eur (12423,60 Sk), 1 až 5 splátka 3142,14 eur (94660 Sk), zvýšenú splátku 3850,49 eur (116 000 Sk) a nevyfakturovanú zostatkovú hodnotu 13701,59 eur (412774,10 Sk) spolu 21 106,61 eur (635 857,70 Sk). Od tohto odpočítal platby uhradené nájomcom 3850,49 eur (116 000 Sk). Pohľadávka, ktorú proti nemu eviduje je preto 17256,01 eur (519857,70 Sk). Zo zmluvy o postúpení pohľadávok z 19.12.2007 a jej prílohy č. 1 vyplýva, že z veriteľa ako postupcu bola na žalobcu ako postupníka postúpená pohľadávka 15068,47 eur (453952,80 Sk) týkajúca sa pôvodne žalovaného 1/, ktorý je spolu so zmluvou označený v prílohe. Z čl. IV zmluvy o postúpení vyplýva, že postupca postupuje na postupníka pohľadávku s príslušenstvom a všetkými právami, ktoré sa jej týkajú a na postupníka prechádzajú všetky práva s pohľadávkou spojené. Z trestného oznámenia z 30.7.2004, ktoré bolo podané 5.8.2004 vyplýva, že veriteľ vedel, že mu bola spôsobená škoda, že ju spôsobil pôvodne žalovaný 1/ vo výške 19 252,47 eur (580 000 Sk). Z rozsudku Okresného súdu Nitra z 13.1.2010 č.k. 1T/121/2006-396 a rozsudku Krajského súdu v Nitre z 12.10.2010 č.k. 6To/33/2010-479, ktorý nadobudol právoplatnosť 12.10.2010 vyplýva, že pôvodne žalovaný 1/ bol uznaný za vinného z toho, že 12.2.2004 uzavrel kúpnu a leasingovú zmluvu číslo 04005032 so zamestnanom veriteľom, predmetom ktorej bolo osobné motorové vozidlo zn. Peugeot 307 2,0HDI, pričom pri jej podpise predložil nepravdivé potvrdenie o zamestnaní a výške príjmu, ktoré u zabezpečil pôvodne žalovaný 2/ a po jej podpise podpísal aj preberací protokol, podľa HDI, ktorého cena bola ktorého si prevzal predmet leasingu, osobné motorové vozidlo následne odovzdal pôvodne žalovanému 2/, pričom ani jeden z nich neuhradil ani jednu z dohodnutých splátok a po odstúpení od zmluvy zo strany veriteľa nevrátili predmet

leasingu čím veriteľovi ako poškodenému spôsobili škodu najmenej 15 953 eur (480 600 Sk). Obaja pôvodne žalovaní teda spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatili tým, že uviedli iného do omylu a spôsobili tak na cudzom majetku značnú škodu a tým spáchali pokračovací trestný čin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1 a 4 písm. b) Trestného zákona, za čo im bol uložený trest odňatia slobody. Veriteľ si v trestnom konaní uplatnil nárok na náhradu škody pri výsluchu 19.10.2004 proti obom žalovaným, s ktorým bol odkázaný na občianske súdne konanie s odôvodnením, že si ho síce uplatnil včas, ale jeho zástupca sa nevyjadril, či si ho uplatňuje voči obom alebo iba jednému, na hlavné pojednávanie sa nedostavil, nárok nespresnil a pretože sa v spise nenachádzala zmluva o postúpení a nárok nebol uplatnený riadne, v súlade s ustanovením § 46 ods. 3 Trestného poriadku, pretože nebolo zrejmé, od koho, z akých dôvodov a v akej výške nárok na náhradu škody uplatňuje.

17. Podľa § 588 Občianskeho zákonníka, z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

18. Podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

19. Podľa § 193 veta tretia Civilného sporového poriadku, je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

20. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

21. Podľa § 49a Občianskeho zákonníka, právny úkon je neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca, a osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť. Právny úkon je takisto neplatný, ak omyl táto osoba vyvolala úmyselne. Omyl v pohnútku nerobí právny úkon neplatným.

22. Podľa § 40a Občianskeho zákonníka, veta prvá a druhá, ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a, 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589, § 701 ods. 1 a § 741b ods. 2, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil.

23. Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, v znení od 1.1.2000 do 24.11.2004 typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

24. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

25. Podľa § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

26. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

27. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

28. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

29. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

30. Podľa § 110 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka, ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

31. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

32. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

33. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

34. Podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

35. Podľa § 111 Občianskeho zákonníka, zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

36. Podľa § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

37. V konaní bolo preukázané, že veriteľ ako právny predchodca žalobcu a pôvodne žalovaný 1/ uzavreli 12.2.2004 kúpnu zmluvu podľa § 588 Občianskeho zákonníka a leasingovú zmluvu, ktorá síce nie je ako zmluvný typ zakotvená v Občianskom alebo Obchodnom zákonníku, ale zmluvné strany ju môžu uzavrieť podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka. V trestnom konaní bolo právoplatne zistené, že pôvodne žalovaný 1/ sa spoločným konaním s pôvodne žalovaným 2/ teraz žalovaným pri uzavretí zmluvy dopustil trestného činu podvodu, za ktorý boli obaja právoplatne odsúdení, ktorým rozhodnutím je súd podľa § 193 tretia veta CSP viazaný. Z konania veriteľa, ktorý podal trestné oznámenie a aj trestných rozsudkov mal súd preukázané, že veriteľ pri uzavretí zmluvy konal v omyle vychádzajúcim zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca a pôvodne žalovaný 1/ spoločným konaním s pôvodne žalovaným 2/ tento omyl úmyselne vyvolali a preto je táto zmluva relatívne neplatná podľa § 49a Občianskeho zákonníka a nie absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka tak ako žalobca tvrdil. S týmto záverom súdu korešponduje aj konanie veriteľa, ktorý zo zmluvy urobil vyúčtovanie, uplatňoval si z nej nároky a aj pohľadávku z nej postúpil na žalobcu a aj konanie žalobcu na ktorého bola pohľadávka postúpená a ktorý sa neplatnosti dovoľal a preto obaja zmluvu zrejme považovali dovedy za platnú. Žalobca sa neplatnosti zmluvy podľa § 40a Občianskeho zákonníka dovoľal vo vyjadrení z 23.2.2017 a preto na ňu súd prihliadol. Táto zmluva bola spotrebiteľskou zmluvou, pretože bola uzavretá ako typová zmluva s poukazom na § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, v znení účinnom v čase jej uzavretia a pretože veriteľ pri jej uzatváraní konal ako dodávateľ a pôvodne žalovaný 1/ ako spotrebiteľ, pričom s poukazom na § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinným od 1.1.2008 sa týmto ustanovením podľa § 879f ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka spravuje aj tento právny vzťah. (rozhodnutie Krajského súdu v Nitre v konaní sp.zn. 25Co/330/2017 a sp.zn. 12Co/188/2017) Vzhľadom na právny názor odvolacieho súdu, ktorým je súd prvej inštancie viazaný, ale aj nález Ústavného súdu SR z 5.2.2018 sp. zn. PL.ÚS 11/2016, ktorý bol 27.9.2018 vyhlásený v Zbierke zákonov súd sa vzhľadom na konštatovanie neplatnosti zmluvy už viac neodvolával na § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., o ktorom bolo zistené, že ani nie je v súlade s Ústavou SR. V konaní boli preukázané všetky predpoklady vzniku zodpovednosti pôvodne žalovaných 1/ a 2/ za škodu podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože svojim protiprávnym konaním porušili zákony Slovenskej republiky, veriteľovi tým vznikla majetková škoda, ktorá je v príčinnej súvislosti s týmto protiprávnym

konaním a bolo preukázané aj ich zavinenie. Obaja pôvodne žalovaní by preto boli podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka povinní nahradiť veriteľovi skutočnú škodu 15401,98 eur, pretože veriteľ poskytol pôvodne žalovanému 1/ osobné motorové vozidlo v hodnote 19252,48 eur (580000 Sk), za ktoré mu zaplatil 3850,49 eur (116000 Sk), pričom žalobca žalobou požaduje iba zaplatenie 15068,47 eur. V konaní bolo preukázané, že pohľadávka z tejto zmluvy bola písomnou zmluvou o postúpení podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpená z veriteľa na žalobcu. Podľa zmluvy o postúpení z 19.12.2007 prešli na žalobcu všetky práva spojené s postupovanom pohľadávkou a teda aj nárok na náhradu škody, ktorá bola spôsobená, ktorej nahradenie žalobca požaduje a preto súd koriguje svoj predchádzajúci právny názor o nedostatku pasívnej vecnej legitímácia pôvodne žalovaného 2/. Oznámenie o postúpení pohľadávky bolo obom pôvodne žalovaným oznámené najneskôr s doručením žaloby podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka a preto je daná aktívna legitímácia žalobcu v spore. V konaní bolo preukázané, že zástupca pôvodne žalovaného 1/ za pôvodne žalovaného 1/ dlh čiastočne písomne uznal, ale nebolo preukázané, že bol oprávnený za neho v tomto smere konať. Pretože však pôvodne žalovaný 1/ následne zomrel, dedičské konanie po ňom bolo zastavené a zastavené bolo aj konanie, ktoré sa viedlo proti nemu na základe tejto žaloby, súd sa týmto skutočnosťami ďalej nezaoberal. V konaní bolo preukázané, že žalovaný, ktorý bol pôvodne žalovaný 2/ písomne dlh 9.11.2016 uznal, čo do dôvodu a výšky, ktoré uznanie bolo súdu doručené 11.11.2016. Pretože žalovaný týmto uznávacím prejavom reagoval na doručenú žalobu, uznanie bolo určité a zrozumiteľné podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, žalovaný bol spôsobilý na právne úkony podľa § 38 Občianskeho zákonníka, uznanie bolo urobené v písomnej forme a žalovaný uznal dlh čo do dôvodu aj výšky podľa § 558 Občianskeho zákonníka je toto uznanie platné. Uznaním dlhu urobeným v písomnej forme sa zakladá vyvrátená právna domnienka, že dlh v čase uznania trval a podľa § 110 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka začína plynúť nová desaťročná premlčacia doba, v prípade premlčaného dlhu však iba vtedy, ak žalovaný o tomto premlčaní vedel. Ku škode prišlo 12.2.2004, kedy bola uzavretá zmluva a pretože bola spôsobená úmyselne, právo na jej náhradu by sa podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka premlčalo najneskoršie v objektívnej 10 ročnej premlčacej dobe od jej vzniku t.j. 12.2.2014. Žalobca si právo na náhradu škody uplatnil žalobou na súde 12.10.2011 a teda si ho uplatnil v objektívnej premlčacej dobe na to ustanovenej. Bez ohľadu na plynutie objektívnej doby sa však právo na náhradu škody premlčí, ak sa podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka nevykoná v subjektívnej premlčacej dobe za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Súd mal zo zápisnice z 19.10.2004, ktorá sa nachádza v pripojenom trestnom spise Okresného súdu Nitra sp.zn. 1To/33/2010 za preukázané, že veriteľ už 30.7.2004 a najneskôr 19.10.2004 vedel o tom kto za jeho škodu zodpovedná. Veriteľ a ani žalobca po postúpení pohľadávky 19.12.2007 však v tomto trestnom konaní riadne nepokračovali a preto neprišlo k spočívaniu premlčacej doby podľa § 112 Občianskeho zákonníka. Subjektívna premlčacia doba tak veriteľovi uplynula 19.10.2006 a keďže žalobca si právo na náhradu škody uplatnil žalobou na súde až 12.10.2011, uplatnil si ho tak po uplynutí subjektívnej premlčacej doby na to ustanovenej. Žalobca v konaní namietal, že o škode a o tom kto za škodu zodpovedná sa dozvedel až doručením rozsudku odvolacieho súdu 7.12.2010 a preto mu subjektívna premlčacia doba uplynula 7.12.2012. S týmto právnym názorom sa však súd vzhľadom na svoje predchádzajúce závery a pretože podľa § 111 Občianskeho zákonníka nemá zmena v osobe veriteľa vplyv na plynutie premlčacej doby nestotožnil. Keďže žalovaný dlh uznal až 9.11.2016, urobil tak ako po uplynutí premlčacej doby a pretože v konaní nebolo preukázané, že o tomto premlčaní pri uznaní dlhu vedel, nezačala žalobcovi týmto uznaním plynúť nová desaťročná premlčacia doba podľa § 110 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka a preto je nárok žalobcu premlčaný. Súd preto návrh žalobcu na rozhodnutie rozsudkom pre uznanie podľa § 282 CSP zamietol a pretože pôvodne žalovaný 1/ bol pri uzavretí zmluvy spotrebiteľom, súd podľa § 299 ods. 1 CSP zamietol aj návrh žalobcu na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného. Pretože podľa § 100 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka súd na premlčanie prihladne len na námietku dlžníka a pretože žalovaný a ani pôvodne žalovaný 1/ sa premlčania nedovolali, súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 15068,47 eur s úrokom z omeškania 9,50 % ročne z 15068,47 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 232 ods. 3 CSP, pretože nebol dôvod určiť dlhšiu paričnú lehotu na plnenie.

38. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP, pretože týmto rozhodnutím sa konanie končí. Pretože žalobca bol v konaní proti žalovanému úspešný, pričom žalovaný netvrdil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP a ani ich súd nevzhladol, rozhodol, že žalobca proti žalovanému nárok na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1 CSP v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Konanie

proti pôvodne žalovanému 1/ bolo právoplatne zastavené, pretože nemal dedičov a pretože on a ani žalobca zastavenie konania o tejto žalobe nezavinili, súd im náhradu trov konania podľa § 256 ods. 1 CSP nepriznal.

Poučenie:

Proti rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§ 362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.